

Exemplar: 75 ptes.
Subscripció anual: 12.500 ptes.

ISSN: 0212-8195
Dipòsit legal: V. 1.556 - 1978

Administració: Palau de la Generalitat. Cavallers, 2
46001-València
Tel. (96) 386 61 00

Composició: Servei de Publicacions de la Presidència de la Generalitat
Impressió: Tipografia Artística Puertes, S. L. Palleter, 47. 46008-València

Ejemplar: 75 ptas.
Suscripción anual: 12.500 ptas.

ISSN: 0212-8195
Depósito legal: V. 1.556 - 1978

Administración: Palau de la Generalitat. Caballeros, 2
46001-Valencia
Tel. (96) 386 61 00

Composición: Servei de Publicacions de la Presidència de la Generalitat
Impresión: Tipografía Artística Puertes, S. L. Palleter, 47. 46008-Valencia

DISPOSICIONS GENERALS

PRESIDENCIA DE LA GENERALITAT

940 *LLEI de la Generalitat Valenciana 3/1989, de 2 de maig de 1989, d'Activitats Qualificades.* [89/1723]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans, que les Corts Valencianes han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgo la Llei següent:

PREÀMBUL:

El Reglament de 30 de novembre de 1961 omplí, al seu moment, un buit legislatiu que era necessari abordar, sense que des d'aleshores s'hi hagen experimentat variacions substancials. No obstant això, les transformacions ràpides i profundes que han sofert les Administracions públiques que han estat invocades per intervenir en matèria d'Activitats Qualificades, aconsellen una revisió urgent de la normativa vigent, constituïda bàsicament pel Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses que s'aprovà per Decret 2414/1961, de 30 de novembre.

Per una altra part, l'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees comporta novetats qualificades en el camp jurídic, perquè el Dret comunitari constitueix un autèntic ordenament jurídic de compliment obligatori per als Estats membres.

Hi hauria prou amb les raons apuntades per a justificar la necessitat que en l'àmbit de la Comunitat Valenciana es procedira a una actualització de la normativa vigent, i es regularen per a l'exercici oportú d'aquesta les potestats, les funcions i les facultats dels òrgans de l'Administració Valenciana destinats a intervenir en aquesta matèria. La competència de la Generalitat Valenciana per al desenvolupament legislatiu i l'execució de la legislació estatal, així com per establir normes addicionals de protecció (article 149.1.23 de la Constitució i article 32.6 de l'Estatut d'Autonomia), faculta per a dictar una norma amb rang de llei que regule l'actuació dels poders públics de la Generalitat en el context de la competència genèrica sobre medi ambient, fent realitat d'aquesta manera el mandat que conté l'article 45 de l'Estatut d'Autonomia, mitjançant la delegació de l'exercici d'alguna de les competències que se li atribueixen a la Generalitat en aquesta matèria, raó per la qual resulta imprescindible una norma amb

DISPOSICIONES GENERALES

PRESIDENCIA DE LA GENERALITAT

940 *LEY de la Generalitat Valenciana 3/1989, de 2 de mayo, de Actividades Calificadas.* [89/1723]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado, y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÀMBULO:

El Reglamento de 30 de noviembre de 1961 vino, en su momento, a llenar un vacío legislativo que era preciso abordar, sin que desde entonces se hayan experimentado variaciones sustanciales en el mismo. No obstante, las transformaciones rápidas y profundas que han sufrido las Administraciones públicas llamadas a intervenir en materia de Actividades Calificadas, aconsejan una pronta revisión de la normativa en vigor, constituída básicamente por el Reglamento de Actividades Molestas, Insalubres, Nocivas y Peligrosas aprobado por Decreto 2414/1961, de 30 de noviembre.

Por otra parte, la adhesión de España a las Comunidades Europeas conlleva cualificadas novedades en el campo jurídico, por constituir el Derecho comunitario un auténtico ordenamiento jurídico de obligado cumplimiento para los Estados miembros. Bastarían las razones apuntadas para justificar la necesidad de que en el ámbito de la Comunidad Valenciana se procediese a una actualización de la normativa en vigor, regulando para su debido ejercicio las potestades, funciones y facultades de los órganos de la Administración Valenciana llamados a intervenir en esta materia. La competencia de la Generalitat Valenciana para el desarrollo legislativo y ejecución de la legislación estatal, así como para establecer normas adicionales de protección (artículo 149.1.23 de la Constitución y artículo 32.6 del Estatuto de Autonomía), faculta a dictar una norma con rango de Ley que regule la actuación de los poderes públicos de la Generalitat en el contexto de la competencia genérica sobre medio ambiente, haciendo de este modo realidad el mandato contenido en el artículo 45 del Estatuto de Autonomía, mediante la delegación del ejercicio de alguna de las competencias que tiene atribuidas la Generalitat en esta materia, para lo que resulta

rang de Llei per ser les Corts Valencianes l'òrgan competent per a efectuar tal delegació.

El Projecte de Llei s'estructura en quatre Capítols a més de les disposicions addicionals i la disposició final.

En el Capítol primer el text fixa l'àmbit territorial i material al qual s'estén la Llei.

La reserva estatal de la legislació bàsica sobre medi ambient aconsella incardinar la Llei valenciana respecte de l'estatal sobre la base de dos criteris fonamentals: la configuració de la legislació sobre activitats qualificades com a legislació de desenvolupament de l'estatal i el caràcter de requisits mínims que tenen els exigits per l'Estat respecte dels que pugua establir la Generalitat Valenciana.

En el Capítol segon, la Llei, per regular el procediment a seguir en la concessió de llicències, introdueix com a fonamental, el requisit d'obtenció de l'acta de comprovació favorable com a previ a la iniciació de l'activitat. Per tot açò caldrà la presentació d'un certificat de final d'instal·lació en el qual s'especifique la conformitat d'aquesta a la llicència que l'empare.

El Capítol tercer preveu la possibilitat de delegació de les competències autonòmiques en les Entitats Locals, cosa que constitueix una novetat respecte de la legislació vigent, al mateix temps que fa efectives les previsions de l'article 45.2 de l'Estatut d'Autonomia.

La necessitat que la delegació responga en cada cas a les demandes de les Entitats Locals que ho sol·liciten i l'exigència que en cada supòsit es justifique la disponibilitat per part de l'Entitat Local dels mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici escaient de la competència delegable, han aconsellat que la delegació no s'hi realitze directament *ex lege* sinó mitjançant Acord del Consell. Amb això es compleix el mandat estatutari que siguen les Corts Valencianes les que autoritzen la delegació intersubjectiva de competències.

Com és habitual en aquesta classe de delegacions, l'Administració que delega es reserva la facultat d'establir les directrius per a l'exercici de les competències delegades. Finalment, i atès que la delegació no implica la transferència de la titularitat de la competència, s'hi preveu la possibilitat, en casos extraordinaris, de la seua avocació o revocació.

El Capítol quart, dedicat a la inspecció i les infraccions, s'inspira en el principi de concurrència de l'Administració de la Generalitat i de l'Administració Local pel que fa a l'activitat inspectora. Aquesta concurrència es produeix també en la competència per a instruir els expedients sancionadors, si bé l'actuació dels òrgans autonòmics és supletòria de la que en primer grau correspon als Alcaldes. I és així perquè, com que es tracta d'una activitat sotmesa a llicència municipal, sembla lògic que siguen els Municipis els primers a defensar l'observància de la legalitat, encara que persistesquen les competències autonòmiques com a forma de reforçar les garanties establertes en la Llei, atès que la matèria regulada afecta l'interès general comunitari.

Pel que fa a les faltes i sancions aplicables, la Llei opta, en compliment del principi de legalitat i tipicitat propi del Dret sancionador, a una tipificació de les faltes greus, tipificació tancada per tal de garantir amb plenitud els principis constitucionals. Les faltes lleus, no obstant això, es defineixen per exclusió, ja que la complexitat que ofereixen els possibles supòsits d'infracció impedeix una tipificació estricta.

La Llei distingeix tres tipus de sancions: multa, retirada temporal de la llicència i retirada definitiva.

Aquests tres tipus responen a la naturalesa diferent de les distintes infraccions. Així la de retirada temporal o definiti-

imprescindible una norma con rango de Ley por ser las Cortes Valencianas el órgano competente para efectuar tal delegación.

El Proyecto de Ley se estructura en cuatro Capítulos además de las disposiciones adicionales y la disposición final.

En el Capítulo primero el texto fija el ámbito territorial y material al que se extiende la Ley.

La reserva estatal de la legislación básica sobre medio ambiente aconseja incardinar la Ley valenciana respecto a la estatal sobre la base de dos criterios fundamentales: la configuración de la legislación sobre actividades calificadas como legislación de desarrollo de la estatal y el carácter de requisitos mínimos que tienen los exigidos por el Estado respecto de los que pueda establecer la Generalitat Valenciana.

En el Capítulo segundo la Ley, al regular el procedimiento a seguir para la concesión de licencias, introduce como fundamental, el requisito de obtención del acta de comprobación favorable como previo al inicio de la actividad. Para ello será necesario la presentación de un certificado de final de instalación en el que se especifique la conformidad de la misma a la licencia que le ampare.

El Capítulo tercero prevé la posibilidad de delegación de las competencias autonómicas en las Entidades Locales, lo que constituye una novedad respecto a la legislación vigente, al tiempo que hace efectivas las previsions del artículo 45.2 del Estatuto de Autonomía.

La necesidad de que la delegación responda en cada caso a las demandas de las Entidades Locales que lo soliciten y la exigencia de que en cada supuesto se justifique la disponibilidad por parte de la Entidad Local de los medios personales y materiales necesarios para el debido ejercicio de la competencia delegable, han aconsejado que la delegación no se realice directamente *ex lege* sino mediante Acuerdo del Consell. Con ello se cumple el mandato estatutario de que sean las Cortes Valencianas las que autoricen la delegación intersubjetiva de competencias.

Como es común a esta clase de delegaciones, la Administración delegante se reserva la facultad de establecer las directrices para el ejercicio de las competencias delegadas. Por último, y dado que la delegación no implica la transferencia de la titularidad de la competencia, se prevé la posibilidad, en casos extraordinarios, de su avocación o revocación.

El Capítulo cuarto, dedicado a la inspección e infracciones, se inspira en el principio de concurrència de la Administración de la Generalitat y de la Administración Local en cuanto se refiere a la actividad inspectora. Dicha concurrència se produce también en la competencia para instruir los expedientes sancionadores, si bien la actuación de los órganos autonómicos es supletoria de la que en primer grado corresponde a los Alcaldes. Y ello es así porque, tratándose de una actividad sometida a licencia municipal, parece lógico que sean los Municipios los primeros en defender la observancia de la legalidad, aún cuando persisten las competencias autonómicas como modo de reforzar las garantías establecidas en la Ley, toda vez que la materia regulada afecta al interés general comunitario.

Por lo que se refiere a las faltas y sanciones aplicables, la Ley opta, en cumplimiento del principio de legalidad y tipicidad propio del Derecho sancionador, a una tipificación de las faltas graves, tipificación cerrada en aras a garantizar con plenitud los principios constitucionales. Las faltas leves, en cambio, se definen por exclusión, ya que la complejidad que ofrecen los posibles supuestos de infracción impide una tipificación estricta.

La Ley distingue tres tipos de sanciones: multa, retirada temporal de la licencia y retirada definitiva.

Estos tres tipos responden a la diversa naturaleza de las distintas infracciones. Así la de retirada temporal o definiti-

va de la llicència pot ser un instrument molt útil per evitar aquelles activitats l'exercici de les quals cause un perill efectiu o potencial a la salubritat pública o pot produir una degradació medio ambiental. Per la seua part, la multa té una finalitat clarament dissuasiva de l'exercici d'activitats que no s'ajusten a les prescripcions tècniques establertes en la normativa en vigor. La finalitat dissuasiva que justifica l'institut administratiu de la multa té un corollari lògic en l'article quinze, apartat dos, de la Llei, quan permet incrementar la multa si el benefici obtingut per la infracció fóra superior a l'import d'aquella.

La Llei gradua les multes segons la naturalesa de la infracció, és a dir, que la falta siga greu o lleu, i dins dels marges establerts introdueix una sèrie de criteris interpretatius, que no sols han de servir de pauta hermenèutica als òrgans administratius competents per imposar les sancions pecuniàries, sinó que poden ser un element important en l'eventual fiscalització jurisdiccional dels actes administratius sancionadors, per permetre una menor discrecionalitat administrativa en la graduació de la sanció aplicable. Així mateix, la quantia de la multa determina la competència dels diversos òrgans administratius, de manera que es reserva als òrgans superiors de l'Administració de la Generalitat la imposició de multes en quantia més elevada.

En les disposicions addicionals primera i segona la Llei més que regular es remet a les normes generals estatals en matèria de responsabilitat i recursos, si bé s'ha considerat oportú no ometre tals normes a fi de fer palesa la posició de la Llei davant de dos instituts bàsics com la responsabilitat i els recursos. En el primer cas per recollir el principi general que qui és causant de la il·legalitat no pot beneficiar-se'n, consagrat primer per la jurisprudència i després per l'article 232 de la Llei del Sòl, i en el segon per no deixar dubtes en matèria de recursos, que com és lògic respecten plenament els principis de la legislació bàsica estatal.

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article primer

Les activitats qualificades com a Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses per la legislació estatal, s'ajustaran, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a les normes previstes en aquesta Llei, independentment que estiguen incloses o no en el Nomenclàtor que, en desenvolupament d'aquesta, aprovarà el Consell de la Generalitat Valenciana i que no tindrà caràcter limitatiu.

Les condicions tècniques establertes en l'esmentat Nomenclàtor s'exigiran sense perjudici de les previsions que conté la legislació estatal o que s'establisquen en un futur respecte de les Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses.

CAPÍTOL II

Article segon

Per poder desplegar qualssevol de les activitats subjectes a la present Llei caldrà obtenir de l'Ajuntament del Municipi de què es tracte la llicència corresponent, d'acord amb el següent procediment, tot açò sense perjudici de la intervenció que les Lleis i Reglaments concedeixen en aquesta matèria a uns altres Organismes, l'autorització dels quals serà requisit

va de la licencia puede ser un instrumento muy útil para evitar aquellas actividades cuyo ejercicio causen un peligro efectivo o potencial a la salubridad pública o puede producir una degradación medioambiental. Por su parte, la multa tiene una finalidad claramente disuasoria del ejercicio de actividades que no se ajustan a las prescripciones técnicas establecidas en la normativa en vigor. La finalidad disuasoria que justifica el instituto administrativo de la multa tiene lógico corollario en el artículo quince, apartado dos, de la Ley, cuando permite incrementar la multa si el beneficio obtenido por la infracción fuere superior al importe de aquella.

La Ley gradua las multas en razón de la naturaleza de la infracción, esto es, de que la falta sea grave o leve, y dentro de los márgenes establecidos introduce una serie de criterios interpretativos, que no solo deben servir de pauta hermenéutica a los órganos administrativos competentes para imponer las sanciones pecuniarias, sino que pueden ser un elemento importante en la eventual fiscalización jurisdiccional de los actos administrativos sancionadores, al permitir una menor discrecionalidad administrativa en la graduación de la sanción aplicable. Asimismo la cuantía de las multas determina la competencia de los diversos órganos administrativos, de manera que se reserva a los órganos superiores de la Administración de la Generalitat la imposición de multas en cuantía más elevada.

En las disposiciones adicionales primera y segunda la Ley más que regular se remite a las normas generales estatales en materia de responsabilidad y recursos, si bien se ha considerado oportuno no omitir tales normas a fin de dejar patente la posición de la Ley frente a dos institutos básicos como la responsabilidad y los recursos. En el primer caso para recoger el principio general de que quien es causante de la ilegalidad no puede beneficiarse de ella, consagrado primero por la jurisprudencia y más tarde por el artículo 232 de la Ley del Suelo, y en el segundo para no dejar dudas en materia de recursos, que como es lógico respetan plenamente los principios de la legislación básica estatal.

CAPÍTULO I Disposiciones generales

Artículo primero

Las actividades calificadas como Molestas, Insalubres, Nocivas y Peligrosas por la legislación estatal se ajustarán, en el ámbito de la Comunidad Valenciana, a las normas previstas en esta Ley, independientemente de que estén incluidas o no en el Nomenclator que, en desarrollo de la misma, será aprobado por el Consell de la Generalitat Valenciana y que no tendrá carácter limitativo.

Las condiciones técnicas establecidas en el citado Nomenclator serán exigidas sin perjuicio de las previsions contenidas en la legislación estatal o que se establezcan en un futuro respecto a las Actividades Molestas, Insalubres, Nocivas y Peligrosas.

CAPÍTULO II

Artículo segundo

Para poder desarrollar cualquiera de las actividades sujetas a la presente Ley será necesario obtener del Ayuntamiento del Municipio de que se trate la licencia correspondiente, de acuerdo con el siguiente procedimiento, todo ello sin perjuicio de la intervención que las Leyes y Reglamentos conceden en esta materia a otros Organismos y cuya autorización

previ per la concessió de l'esmentada llicència municipal:

1. Sol·licitada la llicència municipal per a exercir una activitat sotmesa a aquesta llei, l'Alcalde la denegarà quan no s'ajuste a les normes establertes en els Plans d'Ordenació Urbana o altres normes de competència municipal, fent constar en la denegació de la llicència els motius concrets en els quals es basa.

Només en el cas que la sol·licitud de llicència respectara les esmentades normes i plans, se seguirà el procediment previst en el paràgraf següent.

Els tècnics municipals, a la vista de la sol·licitud de llicència i la documentació que s'adjunte, procediran a emetre informe provisional, en un termini no superior als quinze dies, sobre les característiques de l'activitat, el seu grau de perillositat o de molèstia i altres circumstàncies que consideren pertinents.

2. Una vegada emés l'informe provisionals pels tècnics municipals, l'expedient se sotmetrà a un període d'informació pública, per un termini no inferior a deu dies ni superior a vint, perquè les persones físiques o jurídiques, les associacions, les entitats veïnals i els qui ho consideren oportú formulen les observacions que creguen convenients. Als veïns immediats al lloc on s'haja d'ubicar l'activitat se'ls notificarà directament.

3. Finalitzat el període d'informació pública les alegacions que es presenten s'uniran a l'expedient que es remetrà, per duplicat, exemplar a la Secretaria de la Comissió Provincial de Qualificació d'Activitats, adjuntant-hi informe raonat.

Dins dels deu dies següents a la data de recepció de l'expedient, emetran informe els Serveis Tècnics que els corresponga segons la naturalesa de l'activitat, després dels quals la Comissió Provincial procedirà a la qualificació de l'activitat i, si s'escau, examinarà la garantia i l'eficàcia dels sistemes correctors proposats i el seu grau de seguretat.

5. La Comissió Provincial podrà acceptar-los o rebutjar-los. En aquest últim cas donarà audiència a l'interessat per un termini de deu dies i adoptarà l'acord definitiu que procedisca dins els deu dies següents, i tornarà l'expedient a l'Ajuntament, perquè en el termini de deu dies atorgue o denegue la llicència sol·licitada segons l'acord de l'esmentada comissió.

Article tercer

Els informes que emeta la Comissió seran vinculants per a l'autoritat municipal en cas que impliquen la denegació de llicències o determinen la imposició de mesures correctores.

Aquests informes sols podran estendre's als aspectes i repercussions ambientals de l'activitat i assoliran els aspectes següents:

1. Classificació de l'activitat en funció de les seues característiques potencials d'acord amb les normes que establezca la legislació bàsica estatal i les que pugua establir la Generalitat en el desenvolupament d'aquestes.

2. Acceptació o denegació de les mesures correctores i de seguretat proposades que anul·len o redueixquen els efectes perniciosos o de risc, per a la qual es tindrà en compte la ubicació de l'activitat, l'impacte ambiental en l'entorn, usos de l'edificació que confronta i els efectes additius que puguen produir.

Article quart

Les condicions i limitacions que calga imposar en cada cas per raons de seguretat i les mesures correctores de la contaminació ambiental en indústries potencialment contamina-

será requisito previo para la concesión de la citada licencia municipal:

1. Solicitada la licencia municipal para ejercer una actividad sometida a esta Ley, el Alcalde la denegará cuando no se ajuste a las normas establecidas en los Planes de Ordenación Urbana o demás normas de competencia municipal, haciendo constar en la denegación de la licencia, los motivos concretos en los que se basa.

Solo en el caso de que la solicitud de licencia respetase dichas normas y planes, se seguirá el procedimiento previsto en el párrafo siguiente.

Los técnicos municipales, a la vista de la solicitud de licencia y la documentación que se adjunte, procederán a emitir informe provisional, en un plazo no superior a los quince días, acerca de las características de la actividad, su grado de peligrosidad o de molestia y demás circunstancias que estimen pertinentes.

2. Una vez emitido el informe provisional por los técnicos municipales, el expediente se someterá a un período de información pública por término no inferior a diez días ni superior a veinte, para que las personas físicas o jurídicas, asociaciones, entidades vecinales y cuantos lo consideren oportuno formulen las observaciones que tengan por convenientes. A los vecinos inmediatos al lugar donde haya de emplazarse la actividad se les notificará personalmente.

3. Finalizado el período de información pública, las alegaciones presentadas se unirán al expediente que será remitido, por duplicado ejemplar a la Secretaría de la Comisión Provincial de Calificación de Actividades acompañado de informe razonado.

4. Dentro de los diez días siguientes a la fecha de recepción del expediente, emitirán informe los Servicios Técnicos que les corresponda según la naturaleza de la actividad, transcurridos los cuales la Comisión Provincial procederá a la calificación de la actividad y, en su caso, examinará la garantía y eficacia de los sistemas correctores propuestos y su grado de seguridad.

5. La Comisión Provincial podrá aceptarlos o rechazarlos. En este último caso dará audiencia al interesado por plazo de diez días y adoptará el acuerdo definitivo que proceda dentro de los diez días siguientes, devolviendo el expediente al Ayuntamiento, para que en el plazo de diez días otorgue o deniegue la licencia solicitada en consonancia con el acuerdo de la citada Comisión.

Artículo tercero

Los informes que emita la Comisión serán vinculantes para la autoridad municipal en caso de que impliquen la denegación de licencias o determinen la imposición de medidas correctoras.

Estos informes solo podrán extenderse a los aspectos y repercusiones medio-ambientales de la actividad y abarcarán los siguientes extremos:

1. Clasificación de la actividad en función de sus características potenciales de acuerdo con las normas que establezca la legislación básica estatal y las que pueda establecer la Generalitat en el desarrollo de éstas.

2. Aceptación o denegación de las medidas correctoras y de seguridad propuestas que anulen o reduzcan los efectos perniciosos o de riesgo, para la cual se tendrá en cuenta el emplazamiento de la actividad, el impacto medio-ambiental en el entorno, usos de la edificación colindante y los efectos aditivos que pueda producir.

Artículo cuarto

Las condiciones y limitaciones que deban imponerse en cada caso por razones de seguridad y las medidas correctoras de la contaminación ambiental en industrias potencial-

dores, seran les establertes per l'òrgan competent d'acord amb el que disposa aquesta Llei, i també els Reglaments i Normes Tècniques aplicables.

Article cinqué

A efectes del silenci positiu, s'aplicarà el Reial Decret-Llei 1/1986, de 14 de març.

Article sisé

U. Quan s'haja atorgat la llicència, l'activitat no podrà començar a exercir-se abans que s'haja expedit l'acta de comprovació favorable per part de l'Ajuntament, que haurà de tramitar-la en un termini de quinze dies, a partir de la sol·licitud de comprovació que faça l'interessat.

Dos. Per a la seua obtenció, l'interessat haurà de sol·licitar de l'Ajuntament respectiu que efectue l'oportuna visita de comprovació. L'esmentada sol·licitud anirà acompanyada d'una certificació del tècnic director de les instal·lacions, en la qual s'especificarà la conformitat d'aquestes a la llicència que les empara, així com l'eficàcia de les mesures correctores.

Tres. Si l'Ajuntament no lliurara l'acta de comprovació en el termini que s'hi assenyalava, l'activitat podrà començar a exercir-se bastant la simple notificació de l'interessat en l'Ajuntament que inicia l'activitat.

Quart. Cas que canvie la titularitat de llicència de l'activitat qualificada i sempre que se n'acomplisquen els requisits exigits per a la concessió i que no implique canvi de domicili, l'Ajuntament la concedirà, prèvia sol·licitud i comprovació pels serveis tècnics municipals.

CAPÍTOL III

Delegacions en les Entitats Locals

Article seté

Als efectes de l'article 45 de l'Estatut d'Autonomia, es podrà delegar l'exercici de les competències de la Generalitat Valenciana en aquesta matèria, en els Ajuntaments o en qualssevol de les Entitats Locals que els agrupen, sempre que hi concórreguen els següents requisits:

1. Que la delegació siga sol·licitada pel Ple de l'Ajuntament o l'òrgan corresponent de l'Entitat Local, i siga remesa al Consell de la Generalitat Valenciana mitjançant la Conselleria competent per raó de la matèria.
2. Que el Municipi o Municipis inclosos en l'àmbit de l'Entitat Local tinguen en vigor l'Ordenança d'Usos i Activitats, Pla d'Ordenació Urbana o normes subsidiàries de planejament.
3. Que l'Entitat Local acredite disposar del mitjans tècnics i personals necessaris per a l'exercici de la competència delegada.

Article vuité

U. L'autorització de la delegació, en cada cas, correspondrà al Consell de la Generalitat Valenciana mitjançant Decret, a proposta del Conseller competent segons la matèria. Els acords de delegació seran publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Dos. L'acord de delegació contindrà com a mínim els aspectes següents:

1. Fixació de les competències l'exercici de les quals es delega.
2. Delimitació de les activitats a què afecta la delegació.
3. Condicions per a la instrucció dels expedients.
4. Mesures de control que es reserva la Generalitat.

mente contaminadoras, serán las establecidas por el órgano competente con arreglo a lo dispuesto en la presente Ley, así como en los Reglamentos y Normas Técnicas aplicables.

Artículo quinto

A efectos del silencio positivo, será de aplicación lo establecido en el Real Decreto-Ley 1/1986, de 14 de marzo.

Artículo sexto

Uno. Otorgada la licencia, la actividad no podrá comenzar a ejercerse antes de que se haya expedido el acta de comprobación favorable por parte del Ayuntamiento, que deberá tramitarla en un plazo de quince días, contados a partir de la solicitud de comprobación que haga el interesado.

Dos. Para obtenerla, el interesado deberá solicitar del respectivo Ayuntamiento que efectue la oportuna visita de comprobación. Dicha solicitud irá acompañada de una certificación del técnico director de las instalaciones, en la que se especifique la conformidad de las mismas a la licencia que las ampara, así como la eficacia de las medidas correctoras.

Tres. Si el Ayuntamiento no expidiera el acta de comprobación en el plazo señalado, la actividad podrá empezar a ejercerse siendo bastante la simple notificación del interesado en el Ayuntamiento que inicia la actividad.

Cuarto. En caso de cambio de titularidad de licencia de la actividad calificada y siempre que se cumplan los requisitos exigidos para la concesión de la misma y que no implique cambio de domicilio, el Ayuntamiento la concederá, previa solicitud y comprobación por los servicios técnicos municipales.

CAPÍTULO III

Delegación en las Entidades Locales

Artículo séptimo

A los efectos del artículo 45 del Estatuto de Autonomía, podrá delegarse el ejercicio de las competencias de la Generalitat Valenciana en esta materia, en los Ayuntamientos o en cualquiera de las Entidades Locales que los agrupen toda vez que concurren los siguientes requisitos:

1. Que la delegación sea solicitada por el Pleno del Ayuntamiento u órgano correspondiente de la Entidad Local y sea remitida al Consell de la Generalitat Valenciana a través de la Conselleria competente en razón de la materia.
2. Que el Municipio o Municipios incluidos en el ámbito de la Entidad Local tengan en vigor la Ordenanza de Usos y Actividades, Plan de Ordenación Urbana o normas subsidiarias de planeamiento.
3. Que la Entidad Local acredite disponer de los medios técnicos y personales precisos para el ejercicio de la competencia delegada.

Artículo octavo

Uno. La autorización de la delegación, en cada caso, corresponderá al Consell de la Generalitat Valenciana mediante Decreto, a propuesta del Conseller competente en razón de la materia. Los acuerdos de delegación serán publicados en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Dos. El acuerdo de delegación contendrá como mínimo los siguientes extremos:

1. Fijación de las competencias cuyo ejercicio se delega.
2. Delimitación de las actividades a las que afecta la delegación.
3. Condiciones para la instrucción de los expedientes.
4. Medidas de control que se reserva la Generalitat.

Article nové

En qualsevol cas, l'Administració de la Generalitat podrà, per dirigir i controlar l'exercici de les competències delegades, emanar instruccions tècniques de caràcter general i recaptar en qualsevol moment informació sobre la gestió municipal, així com formular els requeriments pertinents per a esmenar les deficiències observades.

En cas d'incompliment de les directrius, denegació de les informacions sol·licitades o inobservança dels requeriments formulats, el Consell de la Generalitat Valenciana, a proposta del Conseller competent per raó de la matèria, podrà revocar la delegació acordada.

Article deu

L'Administració de la Generalitat es podrà reservar determinades facultats decisòries, avaluades les circumstàncies de cada cas, per a aquelles activitats que, per les seues peculiars característiques o per la seua ubicació, pogueren causar un impacte ambiental que supere l'àmbit territorial de l'Entitat Local o afecte els interessos generals de la Comunitat Valenciana.

CAPÍTOL IV

*Inspecció, infraccions i sancions**Article onze*

La facultat inspectora de les activitats subjectes en aquesta Llei correspon als Ajuntaments i a la Conselleria competent per raó de la matèria.

Tant els Alcaldes com el Conseller competent per raó de la matèria podran ordenar la pràctica de visites d'inspecció a les activitats que es despleguen en la Comunitat Valenciana amb l'objectiu de comprovar la seua adequació a les prescripcions que es contenen en la present llei.

Article dotze

La inobservança o vulneració de les prescripcions que es contenen en la legislació bàsica estatal, en aquesta Llei i normes que la desenvolupen, o en les ordenances i altres normes municipals, constitueixen infracció administrativa i seran sancionades conforme a allò que es disposa en les disposicions següents.

Article tretze

Les infraccions es classifiquen en faltes greus i lleus.

Són faltes greus:

1. Desplegar l'activitat sense subjecció a les normes proposades en el projecte presentat per a obtenir la llicència o sense observar els condicionaments que s'imposaren a l'hora d'atorgar-la, sempre que en un o altre cas s'alteren les circumstàncies que precisament permeteren atorgar la llicència.
2. La posada en funcionament d'aparells o instal·lacions el precintatge dels quals, clausura o limitació de temps haguera estat ordenat per l'autoritat competent.
3. El funcionament d'una indústria o activitat sense obtenir prèviament la corresponent llicència o autorització, cas que siga necessària.
4. No corregir les deficiències observades i que hagen originat una sanció prèvia de les considerades lleus.
5. L'omissió de dades, ocultació d'informes o obstrucció de l'activitat inspectora de l'Administració que tinga per objecte induir a confusió o reduir la transcendència dels riscos per a les persones o l'impacte medio ambiental que poguera produir el seu desenvolupament o funcionament normal.

Artículo noveno

En cualquier caso, la Administración de la Generalitat podrá, para dirigir y controlar el ejercicio de las competencias delegadas, emanar instrucciones técnicas de carácter general y recabar en cualquier momento información sobre la gestión municipal, así como formular los requerimientos pertinentes para la subsanación de las deficiencias observadas.

En caso de incumplimiento de las directrices, denegación de las informaciones solicitadas o inobservancia de los requerimientos formulados, el Consell de la Generalitat Valenciana, a propuesta del Conseller competente en razón de la materia, podrá revocar la delegación acordada.

Artículo diez

La Administración de la Generalitat podrá reservarse determinadas facultades decisorias, apreciadas las circunstancias de cada caso, para aquellas actividades que, por sus peculiares características o por su emplazamiento, puedan causar un impacto medioambiental que supere el ámbito territorial de la Entidad Local o afecte a los intereses generales de la Comunidad Valenciana.

CAPÍTULO IV

*Inspección, infracciones y sanciones**Artículo once*

La facultad inspectora de las actividades sujetas a esta Ley corresponde a los Ayuntamientos y a la Conselleria competente por razón de la materia.

Tanto los Alcaldes como el Conseller competente por razón de la materia podrán ordenar la practica de visitas de inspección a las actividades que vengan desarrollándose en la Comunidad Valenciana al objeto de comprobar su adecuación a las prescripciones contenidas en la presente Ley.

Artículo doce

La inobservancia o vulneración de las prescripciones contenidas en la legislación básica estatal, en esta Ley y normas que la desarrollen, o en las ordenanzas y demás normas municipales, constituyen infracción administrativa y serán sancionadas conforme a lo dispuesto en las disposiciones siguientes.

Artículo trece

Las infracciones se clasifican en faltas graves y leves.

Son faltas graves:

1. Desarrollar la actividad sin sujeción a las normas propuestas en el proyecto presentado para obtener la licencia o sin observar los condicionamientos que se impusieron al otorgarla, siempre que en uno u otro caso se alteren las circunstancias que precisamente permitieron otorgar la licencia.
2. La puesta en funcionamiento de aparatos o instalaciones cuyo precintado, clausura o limitación de tiempo hubiera sido ordenado por la autoridad competente.
3. El funcionamiento de una industria o actividad sin obtener previamente la correspondiente licencia o autorización, en el caso de que sea necesaria.
4. El no corregir las deficiencias observadas y que hayan dado lugar a una sanción previa de las consideradas leves.
5. La omisión de datos, ocultación de informes u obstrucción de la actividad inspectora de la Administración que tenga por objeto inducir a confusión o reducir la trascendencia de los riesgos para sus personas o el impacto medioambiental que pudiera producir su desarrollo o funcionamiento normal.

Són faltes lleus:

Les accions o omissions realitzades amb inobservança o vulneració de les prescripcions legals o reglamentàries en aquesta matèria i no tipificades com a infraccions greus en la present llei.

Article catorze

Les faltes lleus se sancionaran amb multa que no podrà excedir de 250.000 pessetes.

A les faltes greus se'ls aplicarà una de les següents sancions:

1. Multa de fins a 10.000.000 de pessetes.
2. Retirada temporal de la llicència per a aquells supòsits en què la deficiència o falta d'una de les mesures correctores imposades en la corresponent llicència supose una molèstia, insalubritat, nocivitat o perillositat imminent, que per la seua extrema gravetat o transcendència supose un impediment per a l'exercici de l'activitat.
3. Retirada definitiva de la llicència i consegüent cessament de l'activitat després d'imposades tres multes consecutives per reiteració en les faltes esmentades.

Article quinze

U. Per determinar la quantia o naturalesa de la sanció que s'haja d'imposar, s'atendrà a les següents circumstàncies:

1. Naturalesa de la infracció.
2. Gravetat del dany produït en els aspectes ambientals.
3. La conducta dolosa o culposa de l'infractor.
4. La reincidència o reiteració en la comissió de les infraccions.

Dos. Quan el benefici que resultara d'una infracció de les previstes en aquesta Llei fóra superior a la sanció que corresponga, aquesta es podrà incrementar en la quantia equivalent al benefici obtingut.

Tres. Si la comissió de la falta haguera ocasionat danys o perjudicis a les persones, als béns o a l'entorn ambiental, aquests seran avaluats i l'infractor, a més de la sanció que corresponga en funció de la gravetat de la falta comesa, serà obligat a rescabalar la quantia econòmica d'aquests als particulars afectats o a l'Administració, o si s'escau, a proveir els mitjans per a reparar convenientment els danys ocasionats i restablir l'equilibri ambiental.

Quatre. Iniciat l'expedient sancionador, si de les actuacions practicades es deduïa l'existència d'actuacions que pogueren ser considerades delictives, es procedirà d'immediat a retre'n compte a l'Autoritat Judicial i al Ministeri Fiscal als efectes pertinents. Si resultara la incoació de causa criminal l'expedient administratiu quedarà suspès en la tramitació fins que no s'hi produesca resolució judicial ferma, sense perjudici, si s'escau, de la imposició de les sancions administratives si això resultara pertinent.

Article setze

U. La competència per a la imposició de les multes establertes en l'article catorze correspon:

1. Als Alcaldes quan la quantia no excedeixca de 500.000 pessetes. Aquesta competència s'ampliarà fins a 1.000.000 de pessetes quan es tracte de Municipis que tinguen delegades competències, segons preveu el Capítol tercer d'aquesta Llei.
2. Al Conseller competent per raó de la matèria, quan la quantia no excedeixca de 5.000.000 de pessetes.
3. Al Consell de la Generalitat Valenciana, a proposta del Conseller que s'assenyala en el paràgraf anterior, fins a 10.000.000 de pessetes.

Son faltas leves:

Las acciones u omisiones realizadas con inobservancia o vulneración de las prescripciones legales o reglamentarias en esta materia y no tipificadas como infracciones graves en la presente Ley.

Artículo catorce

Las faltas leves se sancionarán con multa que no podrá exceder de 250.000 pesetas.

A las faltas graves se les aplicará una de las siguientes sanciones:

1. Multa de hasta 10.000.000 de pesetas.
2. Retirada temporal de la licencia, para aquellos supuestos en que la deficiencia o falta de una de las medidas correctoras impuestas, en la correspondiente licencia suponga una molestia, insalubridad, nocividad o peligrosidad inminente, que por su extrema gravedad o transcendencia, suponga un impedimento para el ejercicio de la actividad.
3. Retirada definitiva de la licencia y consiguiente cese de la actividad después de impuestas tres multas consecutivas por reiteración en las faltas mencionadas.

Artículo quince

Uno. Para determinar la cuantía o naturaleza de la sanción que deba imponerse, se atenderá a las siguientes circunstancias:

1. Naturaleza de la infracción.
2. Gravedad del daño producido en los aspectos medioambientales.
3. La conducta dolosa o culposa del infractor.
4. La reincidencia o reiteración en la comisión de las infracciones.

Dos. Cuando el beneficio que resultare de una infracción de las previstas en esta Ley fuere superior a la sanción que corresponda, podrá incrementarse ésta en la cuantía equivalente al beneficio obtenido.

Tres. Si la comisión de la falta hubiera ocasionado daños o perjuicios a las personas, a los bienes o al entorno medioambiental, éstos serán evaluados y el infractor, además de la sanción que corresponda en función de la gravedad de la falta cometida, será obligado a resarcir la cuantía económica de los mismos a los particulares afectados o a la Administración, o en su caso, a proveer los medios para reparar convenientemente los daños ocasionados y restablecer el equilibrio medioambiental.

Cuatro. Iniciado el expediente sancionador, si de las actuaciones practicadas se dedujera la existencia de actuaciones que pudieran ser consideradas delictivas, se procederá de inmediato a dar cuenta de las mismas a la Autoridad Judicial y al Ministerio Fiscal a los efectos pertinentes. Si resultare la incoación de causa criminal, el expediente administrativo quedará suspendido en su tramitación hasta tanto no se produzca resolución judicial firme en aquella, sin perjuicio, en su caso, de la imposición de las sanciones administrativas si ello resultara pertinente.

Artículo dieciséis

Uno. La competencia para la imposición de las multas establecidas en el artículo catorce corresponde:

1. A los Alcaldes cuando la cuantía no exceda de 500.000 pesetas. Esta competencia se ampliará hasta 1.000.000 de pesetas cuando se trate de Municipios que tengan delegadas competencias, según lo previsto en el Capítulo tercero de esta Ley.
2. Al Conseller competente por razón de la materia, cuando la cuantía no exceda de 5.000.000 de pesetas.
3. Al Consell de la Generalitat Valenciana, a propuesta del Conseller señalado en el párrafo anterior, hasta 10.000.000 de pesetas.

Dos. Els Alcaldes podran proposar als òrgans competents de la Generalitat Valenciana la imposició de sancions quan estimen que correspon una multa en quantia superior al límit de la seua competència.

Tres. La retirada temporal o definitiva de la llicència, quan corresponga, la podrà acordar tant l'Alcalde com el Conseller competent per raó de la matèria.

Quatre. A fi d'evitar la doble imposició de sancions pels mateixos fets, l'autoritat municipal retrà compte al Conseller de la incoació i la resolució d'expedients sancionadors.

Article disset

La facultat d'acordar la iniciació d'expedients sancionadors correspon als Alcaldes i, subsidiàriament, al Conseller competent per raó de la matèria.

Si per la seua facultat inspectora, l'Administració de la Generalitat comprovara que funcionen activitats que no s'ajusten a les prescripcions d'aquesta Llei, ho posarà en coneixement de l'Alcalde respectiu perquè adopte les mesures oportunes, i si aquest no ho fera en el termini màxim de quinze dies, procedirà d'acord amb el que preveu aquest Capítol, i retrà compte en tot cas a l'autoritat municipal de quantes resolucions adopte.

Article divuit

No s'hi podrà imposar cap sanció sinó en virtut d'expedient instruït a l'efecte, d'acord amb el procediment regulat en el Capítol II del Títol VI de la Llei de Procediment Administratiu, amb l'excepció de les activitats que estigueren en funcionament sense estar en possessió de la llicència municipal corresponent, i en aquest cas, amb audiència prèvia del titular de l'activitat en un termini de quinze dies, es decretarà el tancament sense més tràmit.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Contra les resolucions dels Alcaldes que concedesquen o que deneguen una llicència, o que posaren terme al procediment sancionador, sols procedirà el recurs de reposició previ a la interposició del recurs contenciós administratiu.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Mentre no siga aprovat pel Consell el nomenclator qualificador de les activitats objecte d'aquesta Llei, serà d'aplicació el corresponent al Decret 2.414/61, de 30 de novembre.

Segona

Els expedients que es troben en tramitació quan vigirà aquesta Llei es regiran per la legislació bàsica estatal.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

La present Llei vigirà l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Segona

El Consell, en el termini d'un any promulgarà mitjançant Decret el Reglament que desplegue aquesta Llei.

Dos. Los Alcaldes podrán proponer a los órganos competentes de la Generalitat Valenciana la imposición de sanciones cuando estimen que corresponde una multa en cuantía superior al límite de su competencia.

Tres. La retirada temporal o definitiva de la licencia, cuando corresponda, podrá ser acordada tanto por el Alcalde como por el Conseller competente en razón de la materia.

Cuatro. Al objeto de evitar la doble imposición de sanciones por los mismos hechos, la autoridad municipal dará cuenta al Conseller de la incoación y resolución de expedientes sancionadores.

Artículo diecisiete

La facultad de acordar la iniciación de expedientes sancionadores corresponde a los Alcaldes y subsidiariamente al Conseller competente en razón de la materia.

Si en virtud de su facultad inspectora, la Administración de la Generalitat comprobare que funcionan actividades que no se ajustan a las prescripciones de esta Ley, lo pondrá en conocimiento del Alcalde respectivo para que adopte las medidas oportunas, y si éste no lo hiciere en el plazo máximo de quince días, procederá de acuerdo con lo previsto en este Capítulo, dando cuenta en todo caso a la autoridad municipal de cuantas resoluciones adopte.

Artículo dieciocho

No se podrá imponer ninguna sanción sino en virtud de expediente instruido al efecto con arreglo al procedimiento regulado en el Capítulo II del Título VI de la Ley de Procedimiento Administrativo, excepción hecha de aquellas actividades que vinieran funcionando sin estar en posesión de la correspondiente licencia municipal, en cuyo caso, previa audiencia al titular de la actividad por plazo de quince días, podrá decretarse el cierre sin más trámite.

DISPOSICION ADICIONAL

Contra las resoluciones de los Alcaldes concediendo o denegando una licencia, así como poniendo término al procedimiento sancionador, sólo procederá el recurso de reposición previo a la interposición del recurso contencioso-administrativo.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

Hasta que no sea aprobado por el Consell el nomenclator calificador de las actividades objeto de esta Ley, será de aplicación el correspondiente al Decreto 2.414/61, de 30 de noviembre.

Segunda

Los Expedientes que se encuentren en tramitación a la entrada en vigor de la presente Ley, se regirán por la legislación básica estatal.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

La presente Ley entrará en vigor al día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Segunda

El Consell, en el plazo de un año promulgará mediante Decreto el Reglamento que desarrolle la presente Ley.

Per tant ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats, i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir aquesta Llei.

València, 2 de maig de 1989.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES, URBANISME I TRANSPORTS

- 941** *CORRECCIÓ d'errades de l'Ordre de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, de 30 de març de 1989, referent a la revisió de tarifes dels serveis públics regulars de transport de viatgers per carretera.* [89/1696]

Correcció d'errades de l'Ordre de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, de 30 de març de 1989, referent a la revisió de tarifes dels serveis públics regulars de transports de viatgers per carretera, publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, número 1042, de 12 d'abril de 1989.

Advertida una errada en l'article 5é, paràgraf 2n, del text publicat de l'esmentada Ordre, s'esmena tot seguit:

On diu: «0'1036 T Sac = 0'1136 + $\frac{0'1036}{365}$ T »,

Deu dir: «Sac = 0'1136 + $\frac{0'1036}{365}$ T »,

València, 24 d'abril de 1989. — El Secretari General: José María Laullón Redón.

AUTORITATS I PERSONAL

OPOSICIONS I CONCURSOS

- 942** *CORRECCIÓ d'errades a la Resolució d'11 d'abril de 1989, del Director General de Radiotelevisió Valenciana (RTVV), per la qual es nomenen els Tribunals Qualificadors de les Convocatòries /89, 2/89, 3/89, 4/89, 5/89 y 6/89, de 9 de març de 1989, de proves de selecció per a la contractació laboral indefinida de llocs de treball de naturalesa jurídico-laboral a Radiotelevisió Valenciana (RTVV), Televisió Autònoma Valenciana, S.A. (TVV) i Radio Autonomia Valenciana, S.A. (RAV) (DOGV núm. 1.047, del 19 d'abril de 1989).* [89/1669]

Advertida errada en la publicació de la relació de membres dels Tribunals Qualificadors de les proves de selecció per a la contractació laboral indefinida de llocs de treball, de naturalesa jurídico-laboral a RTVV, TVV, S.A., i RAV, S.A.,

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 2 de mayo de 1989.

El Presidente de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

CONSELLERIA DE OBRAS PÚBLICAS, URBANISMO Y TRANSPORTES

- 941** *CORRECCIÓN de errores de la Orden de la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes, de 30 de marzo de 1989, referente a la revisión de tarifas de los servicios públicos regulares de transporte de viajeros por carretera.* [89/1696]

Corrección de errores de la Orden de la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transporte, de 30 de marzo de 1989, referente a la revisión de tarifas de los servicios públicos regulares de transportes de viajeros por carretera, publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, número 1042, de 12 de abril de 1989.

Advertido un error en el artículo 5º, párrafo 2º, del texto publicado de la citada Orden, se procede a continuación a la oportuna rectificación:

Donde dice: «0'1036 T Sai = 0'1136 + $\frac{0'1036}{365}$ T »,

Debe decir: «Sai = 0'1136 + $\frac{0'1036}{365}$ T »,

Valencia, a 24 de abril de 1989. — El Secretario General: José María Laullón Redón.

AUTORIDADES Y PERSONAL

OPOSICIONES Y CONCURSOS

- 942** *CORRECCIÓN de errores de la Resolución de 11 de abril de 1989, del Director General de Radiotelevisión Valenciana (RTVV), por la que se nombran los Tribunales Calificadores de las Convocatorias 1/89, 2/89, 3/89, 4/89, 5/89 y 6/89, de 9 de marzo de 1989, de pruebas de selección para la contratación laboral indefinida de puestos de trabajo de naturaleza jurídico laboral en Radiotelevisión Valenciana (RTVV), Televisión Autónoma Valenciana, S.A. (TVV) y Radio Autonomía Valenciana, S.A. (RAV) (DOGV núm. 1.047, del 19 de abril de 1989).* [89/1669]

Advertido error en la publicación de la relación de miembros de los Tribunales Calificadores de las pruebas de selección, para la contratación laboral indefinida de puestos de naturaleza jurídico laboral en RTVV, TVV, S.A., y RAV, S.A.,